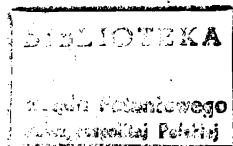

1

Warszawa, dnia 21 czerwca 1954 roku.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ
OPIS PATENTOWY

405K, 7/00

Nr 35216

Kl. 21 g. 35

Tesla, národní podnik

(Praga, Czechosłowacja)

i Jiří Sklenář

(Horní Pocernice, Czechosłowacja)

**Sposób umocowania na płycie przedmiotów, mających kształt prętów
lub rurek**

Udzielono patentu z mocą od dnia 5 lutego 1951 r.

Pierwszeństwo: 7 lutego 1950 r. dla zastrz. 1, 2; 17 marca 1950 r. dla zastrz. 3 (Czechosłowacja)

Wynalazek dotyczy sposobu umocowania na płycie przedmiotów, mających kształt prętów lub rurek, zwłaszcza kadłubów cewek, kondensatorów rurkowych i przyrządów podobnych, używanych w instalacjach prądu słabego.

Sposób umocowania według wynalazku polega na umieszczeniu zamocowywanego przedmiotu w otworze narządu przytrzymującego lub bezpośrednio w otworze płyty oraz na silnym zaciśnięciu przedmiotu przez wykonanie zagięć dookoła tego otworu.

Na rysunku fig. 1 przedstawia schematycznie pierwszą czynność zamocowania przedmiotu na płycie sposobem wg wynalazku w widoku z przodu oraz w rzucie poziomym.

Po umieszczeniu zamocowywanego przedmiotu 1 w otworze 11, wykonanym w narządzie przytrzymującym 2, ten ostatni zostaje zgięty w kilku miejscach, np. w miejscach 3, 4, 5, 6. Zagięcia

powodują zmniejszenie średnicy otworu 11 tak, że narząd przytrzymujący 2 silnie zaciska przedmiot 1 (kształt narządu przytrzymującego 2 po wykonaniu zgięć jest uwidoczniiony na fig. 2. Następnie języczki 7, 8 narządu przytrzymującego 2 zostają wpasowane do otworów, znajdujących się w płycie 9, w której przedmiot 1 jest zamocowywany, i zagięte do wewnątrz (fig. 3). Małe odchylenia w wymiarze zewnętrznej średnicy przedmiotu 1, które mogą powstawać podczas produkcji, nie zmniejszają skuteczności jego umocowania.

Fig. 4, 5, 6 przedstawiają odmiany wykonania wynalazku, nie wymagające narządu przytrzymującego.

Według fig. 4 zamocowywany przedmiot 1 jest umieszczony bezpośrednio w otworze 11 wykonanym w płycie 9. Dwa półokrągłe wycinki 12 są wykonane w niedużej odległości od omawianego

otworu, np. w odległości równej jednej czwartej średnicy otworu 11. Po umieszczeniu przedmiotu 1 w otworze 11, co dla uproszczenia nie jest pokazane na rysunku, część 10 płyty 9 pomiędzy otworem 11 a wycinkami 12 zgina się w kilku miejscach, na przykład w miejscach 13, 14, 15, 16.

Według fig. 5 wokół otworu 11 są wykonane dwie pary półokrągłych wycinków 12, 12'. Wycinki 12' posiadają większą średnicę niż wycinki 12 i są tak położone, że przerwy 26 między wycinkami 12 wypadają w połowie długości wycinków 12'. Po umieszczeniu przedmiotu 1 w otworze 11 część płyty pomiędzy otworem 11 a wycinkami 12 i 12', zgina się w kilku miejscach, na przykład w miejscach 13, 14, 15, 16 i 17, 18, 19, 20.

W celu zaoszczędzenia miejsca wycinki przedstawione na fig. 4 i 5 mogą być zastąpione przez nacięcia 27 i 28. Nacięcia te posiadają różne średnice i częściowo zachodzą jedno na drugie, przy czym są umieszczone na płycie współśrodkowo względem otworu 11. Po umieszczeniu zamocowywanego przedmiotu na płycie powierzchnia płyty zostaje zgięta w kilku miejscach, na przykład w miejscach 21, 22, 23, 24 i 25.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób umocowania przedmiotów, mających kształt prętów lub rurek, na płycie, zwłaszcza kadłubów cewek, kondensatorów rurkowych i podobnych przyrządów, używanych

w instalacjach prądu słabego, znamieny tym, że po umieszczeniu zamocowywanego przedmiotu (1) w otworze (11), wykonanym w narzędzie przytrzymującym (2), ten ostatni zostaje zgięty w kilku miejscach tak, iż silnie zaciska przedmiot (1), następnie języczki (7, 8) narzędzia przytrzymującego (2) zostają wpasowane do otworów, znajdujących się w płycie (9), na której przedmiot (1) jest zamocowywany, i zagięte do wewnątrz.

2. Odmiana sposobu zamocowania według zastrz. 1, znamieną tym, że przedmiot (1) jest zamocowany bezpośrednio na płycie (9) za pomocą zagięć, wykonanych w częściach wspomnianej płyty (9), leżących między otworem (11), w którym jest umieszczony zamocowywany przedmiot (1), a wycinkami (12), wykonanymi dokoła otworu (11).
3. Sposób zamocowania według zastrz. 2, znamieny tym, że zagina się części płyty (9) znajdujące się między otworem (11), w którym jest umieszczony zamocowywany przedmiot (1), a wycinkami wewnętrznymi (12', 27) i zewnętrznymi (12, 28), które otaczają wspomniany otwór.

Tesla, národní podnik

Jiří Sklena

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

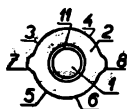
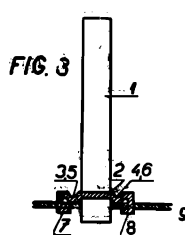
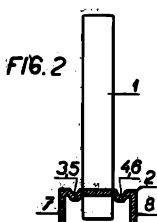
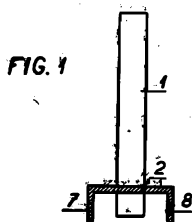

FIG. 5

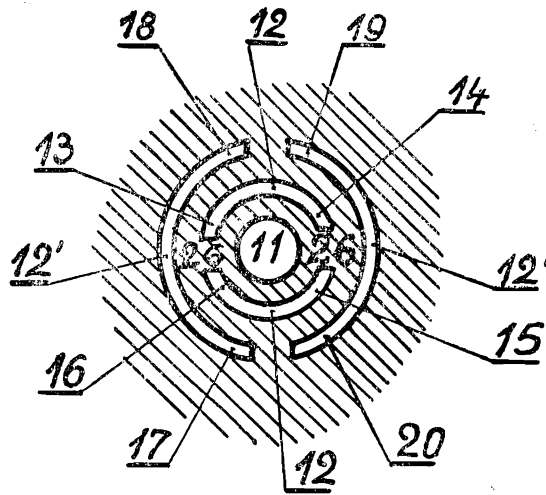

FIG. 6

